

Sygn. akt I ACa 1215/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jan Kremer
Sędziowie:	<u>SSA Hanna Nowicka de Poraj</u> SSA Józef Wąsik
Protokolant:	st.sekr.sądowy Barbara Piaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2012 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa L. H. i T. B.

przeciwko M. N.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powodów od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 19 kwietnia 2012 r. sygn. akt I C 1235/11

1. **oddala apelację;**
2. **odstępuje od obciążenia powodów kosztami postępowania apelacyjnego;**
3. **przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Krakowie na rzecz adwokata K. B. z Kancelarii Adwokackiej w K. przy ul. (...) kwotę 6.642zł (sześć tysięcy sześćset czterdzieści dwa złote), w tym 1.242zł tytułem podatku VAT, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.**

I ACa 1215/12

UZASADNIENIE

Powodowie L. H. i T. B. domagali się pozbawienia wykonalności prawomocnego nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w (...)dnia 31 sierpnia 2009 roku sygn. akt.(...)oraz prawomocnych nakazów zapłaty wydanych przez Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach dnia 21 sierpnia 2009 roku sygn. akt.(...)oraz sygn. akt. (...)Jako pozwanego w sprawie wskazali M. N..

W uzasadnieniu wskazali, że w oparciu o w/w tytuły wykonawcze przeciwko powodom prowadzone jest postępowanie egzekucyjne a jego przedmiotem jest należące do powodki spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że w roku 2008, będąc w trudnej sytuacji majątkowej, zwrócili się do pozwanego, który prowadził działalność gospodarczą polegającą na doradztwie gospodarczym i restrukturyzacji zadłużeń, pod firmą (...). Pozwany zobowiązał się spłacić istniejące zadłużenie powodów (130 000 zł) i załatwić powodom długoterminowy kredyt hipoteczny, pod warunkiem wystawienia weksli. W dniu 6 marca 2008 r. powodowie wystawili trzy weksle, pierwszy na kwotę 160 000 zł, z terminem wykupu na dzień 6 czerwca 2008 r., pozostałe, bezterminowe, na kwotę po 70 000 zł. Strony zawarły porozumienie wekslowe, zgodnie z którym powodka aktem notarialnym z dnia 6 marca 2008 roku złożyła oświadczenie o ustanowieniu hipoteki kaucyjnej na własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego do sumy 350 000 zł na rzecz pozwanego. Jednocześnie powodowie wskazali, iż pozwany zapewnił ich, że w terminie 3 miesięcy tj. do dnia 6 czerwca 2008 roku zapewni im kredyt komercyjny, z którego wykupią oni weksel nr 1 o wartości 160 000 zł oraz weksle nr 1 i 2 za symboliczną 1 zł, z tym zastrzeżeniem, że niedotrzymanie tego terminu spowoduje, iż weksle nr 1 i 2 będą musiały być wykupione za sumę nominalną tj. po 70 000 zł każdy.

W ocenie powodów pozwany od początku działał z zamiarem oszustwa, czym doprowadził powodów do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, albowiem przez wiele miesięcy łudził powodów, że załatwi im kredyt, a tego nie uczynił. Mimo upływu terminu zapłaty weksli pozwany nie wnosił sprawy do sądu lecz nadal obiecywał powodom załatwienie kredytu. Taki stan rzeczy trwał do grudnia 2010 roku, kiedy to powodowie wezwani przez Policję w czasie zeznań w charakterze pokrzywdzonych dowiedzieli się, że przeciwko M. N. i innym Prokuratura Okręgowa w (...) do sygn. akt. (...) prowadzi śledztwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i 304 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. W sprawie tej pozwany podejrzany jest o to, że wykorzystując trudne położenie takich osób jak powodowie nakładał na nich obowiązek świadczenia niewspółmiernego do własnego świadczenia wzajemnego. W sprawie tej jest kilkaset osób pokrzywdzonych.

Jako podstawę powództwa powodowie wskazali art. 840 § 1 pkt. 2 kpc. Ich zdaniem zdarzeniem powodującym wygaśnięcie egzekwowanego roszczenia lub niemożliwość jego egzekwowania jest prowadzenie śledztwa w stosunku do pozwanego, który jak wszystko na to wskazuje, oszustwem doprowadził powodów do niekorzystnego rozporządzenia mieniem a zwłaszcza, wykorzystując przymusowe położenie powodów zawarł z nimi umowę nakładającą na nich obowiązek świadczenia niewspółmiernego ze świadczeniem wzajemnym. Za świadczenie w kwocie 130 000 zł zapewnił bowiem sobie świadczenie wzajemne polegające na zwrocie 160 000 zł z weksla nr 1, a ponadto z weksli nr 1 i 2 dalszych 140 000 zł wraz z odsetkami.

Pozwany M. N. wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że okoliczności podane przez powodów, jako podstawa pozbawienia wskazanych w pozwie tytułów wykonawczych, nie są objęte hipotezą normy prawnej powołanej w art. 840 § 1 pkt 2 kpc, albowiem w przepisie tym ustawodawca miał na myśli jedynie zdarzenia o charakterze materialnoprawnym. Sam fakt prowadzenia przez Prokuraturę śledztwa nie wpływa na zasadność roszczenia pozwanego wobec powodów. Pozwany przeczył jakoby obiecywał powodom załatwienie kredytu hipotecznego. Zarzucił, że to powodka zapewniła go, iż po spłacie długów bez problemu uzyska kredyt bankowy i spłaci pozwanego. Pozwany wyjaśnił powodom warunki transakcji, które ci zaakceptowali. Gdy okazało się, że powodowie nie uzyskali kredytu, pozwany usiłował im pomóc. Przekazał im telefon do osoby zajmującej się taką działalnością, jednocześnie sugerując powodom, by starali się o kredyt wielotorowo. Tymczasem okazało się, że powodowie przesłali do wskazanego pośrednika finansowego sfałszowane dokumenty i na podstawie takich dokumentów pośrednik nie był w stanie załatwić kredytu. Powodowie prosili pozwanego o zwłokę w podjęciu działań windykacyjnych zapewniając, iż są już na ukończeniu działań zmierzających do uzyskania kredytu. Dlatego też pozwany wytoczył powództwo dopiero w sierpniu 2009 roku. Powodowie do chwili obecnej spłacili pozwanemu jedynie 14 000 zł. Dlatego pozwany skierował sprawę do egzekucji

Wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2012r, sygn. akt IC 1235/11, Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił powództwo.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy ustalił, że powódka L. H. jest uprawniona do spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy dla K. prowadził księgę wieczystą KW Nr (...). W mieszkaniu tym powódka aktualnie zamieszkuje wraz z powodem T. B., z którym pozostaje w konkubinacie. W 2008 roku powódka miała trudności finansowe. Bank wypowiedział jej kredyt hipoteczny obciążający lokal przy ul. (...) w K., wysokość tego zadłużenia wynosiła ok. 90 000 zł. Nadto posiadała zaległości wobec spółdzielni mieszkaniowej z tytułu czynszu w kwocie ok. 11 000 zł oraz zadłużenie w banku (...) w wysokości ok. 16-20 000 zł. Powódka poszukiwała podmiotu finansowego, który udzieliłby jej środków na spłatę zadłużenia. W tych okolicznościach od jednej z firm zajmującej się konsolidacją kredytów i pośrednictwem finansowym nawiązała kontakt z pozwanym. Po telefonicznej rozmowie strony uzgodniły warunki transakcji na podstawie której pozwany zobowiązał się przekazać powodowi kwotę 130 000 zł. Część środków (w wysokości pozwalającej na wykreślenie wpisy hipoteki z nieruchomości powódki) przelał na konto banku będącego wierzycielem hipotecznym, pozostałą część przelał na rachunek spółdzielni mieszkaniowej i banku (...) celem spłaty pozostałych zadłużeń.

Ustalił następnie Sąd Okręgowy, że w dniu 6 marca 2008 r powodowie podpisali z pozwanym, prowadzącym firmę pod nazwą (...) M. N. w R., porozumienie wekslowe, na podstawie którego podpisali następnie trzy weksle: jeden o nominale 160 000 zł, oraz dwa o nominale po 70 000 zł. Jednocześnie powodowie zobowiązali się do wykupu w/w weksli, z tym, że weksla nr 1 o nominale 160 000 zł w terminie do dnia 6 czerwca 2008 roku, a weksli nr 2 i 3 o nominale po 70 000 zł bez terminu wykupu. W porozumieniu zastrzeżono, iż w wypadku terminowego wykupu weksla nr 1, weksle nr 2 i 3 zostaną sprzedane wystawcy za kwotę po 1 zł, jednak w wypadku nie wykupienia weksla nr 1 w terminie wystawcy zobowiązali się wykupić pozostałe weksle za ich cenę nominalną. W porozumieniu wskazano też, że dla zabezpieczenia wykupu weksli powódka ustanowi hipotekę kaucyjną do kwoty 350 000 zł na rzecz pozwanego na przysługującym jej spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu obj. Kw nr (...). Powódka ustanowiła tę hipotekę aktem notarialnym z dnia 6 marca 2008 roku rep (...). Wówczas pozwany przekazał powodowi kwotę 130 000 zł w umówiony wcześniej sposób.

Ustalił też Sąd Okręgowy, że zamiarem powodów było zaciągnięcie kolejnego kredytu bankowego dla spłaty zobowiązania na rzecz pozwanego. Ostatecznie powodowie nie uzyskali kredytu i do dnia 23 września 2008 roku zapłacili pozwanemu jedynie kwotę 14 000 zł. W tej sytuacji pozwany skierował sprawę do Sądu i uzyskał przeciwko L. H. i T. B. trzy nakazy zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla, a to: nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy w (...)dnia 31 sierpnia 2009 roku sygn. akt. I Nc (...)na kwotę 146 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 czerwca 2009 r i kosztami postępowania w kwocie 1 825 zł, na podstawie weksla nr 1 (w rozstrzygnięciu uwzględniono fakt zapłaty przez powodów kwoty 14 000 zł) oraz dwa nakazy zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksli nr 2 i 3 wydane przez Sąd Rejonowy w (...)dnia 21 sierpnia 2009 roku sygn. akt. I Nc (...)i I Nc (...)na kwotę po 70 000zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 9 września 2008 r i kosztami postępowania. Powodowie, tam pozwani, nie składali zarzutów od nakazów zapłaty. Pozwany, jako wierzyciel, wszczął na tej podstawie przeciwko powódce egzekucję z nieruchomości tj. lokalu przy ul. (...) 2 K.. Postępowanie prowadzone jest przez Komornika przy Sądzie Rejonowym (...)w K. do sygn. akt. (...). Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2012 r (sygn. akt. I Co (...)) Sąd Rejonowy dla (...)w K. udzielił na rzecz wierzyciela M. N. przybicia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku nr (...) przy ul. (...) w K. obj. Kw nr (...) za cenę 234 466,66 zł. Do chwili obecnej nie wydano orzeczenia w przedmiocie przysadzenia egzekwowanego prawa.

Ustalił wreszcie Sąd Okręgowy, że Prokuratura Okręgowa w(...)do sygn. akt.(...)prowadziła śledztwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i 304 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. W sprawie tej M. N. podejrzany był o to, że wykorzystując trudne położenie takich osób jak powodowie nakładał na nich obowiązek świadczenia niewspółmiernego do własnego świadczenia wzajemnego. Sprawa ta została przekazana do Sądu Okręgowego w (...)z aktem oskarżenia m.in. przeciwko M. N..

Oceniając powyższe fakty Sąd Okręgowy uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, choć powodowie wskazali, jako podstawę swojego żądania art. 840 § 1 pkt 2 kpc, to okoliczności faktyczne podawane przez nich w uzasadnieniu pozwu, wskazują na potrzebę rozważenia ich żądania również w kontekście art. 5 kc. Powodowie stoją bowiem na stanowisku, że działania pozwanego zmierzające do wyegzekwowania świadczenia objętego przedmiotowymi tytułami wykonawczymi są sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, albowiem na skutek wykonania egzekucji pozwany uzyska świadczenie niewspółmiernie wyższe od świadczenia zaoferowanego powodom, takie zaś działania nie powinny korzystać z ochrony prawnej. Zarzut ten, wywodzi dalej Sąd Okręgowy, należy więc analizować w kontekście normy art. 840 § 1 pkt 2 kpc, który stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Do takich zdarzeń należą m.in. przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada, spełnienie świadczenia, potrącenie.

Kolejno Sąd Okręgowy wskazał na kontrowersje wokół problemu dopuszczalności oparcia powództwa przeciwegzekucyjnego z art. 840 kpc na nadużyciu prawa z art. 5 k.c. Sąd Najwyższy dopuszczał taką jedynie w szczególnych wypadkach, gdyż powództwo opozycyjne nie może prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem.

Sąd zwrócił uwagę, że norma art. 840 § 1 pkt 1 kpc pozwala na pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, tylko w sytuacjach, gdy po zamknięciu rozprawy czy po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Zaistnienie takich okoliczności winien udowodnić dłużnik. Oznacza to, iż aby powodowie mogli w niniejszej sprawie skutecznie żądać pozbawienia wykonalności musieliby wykazać, iż po powstaniu tytułu wykonawczego tj. po wydaniu kwestionowanych nakazów zapłaty nastąpiły zdarzenia, na skutek których ich zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane. Bez wątplenia takim zdarzeniem nie może być samo prowadzenie postępowania karnego wobec wierzyciela, albowiem nie odnosi ono jeszcze bezpośredniego skutku wobec zobowiązania, a przynajmniej powodowie takiego wpływu w niniejszej sprawie nie wykazali. Z kolei aby rozważać dopuszczalność egzekwowania roszczenia w świetle art. 5 k.c, w aspekcie podnoszonego przez powodów zarzutu braku ekwiwalentności świadczeń, powodowie musieliby spełnić po powstaniu tytułu egzekucyjnego przynajmniej taką część świadczenia, która byłaby adekwatna do świadczenia uzyskanego przez nich od pozwanego. Dopiero w takiej sytuacji spełniona byłaby przesłanka w której zdarzenie na skutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane nastąpiłoby po powstaniu tytułu egzekucyjnego.

Tymczasem w toku postania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko L. H., na datę zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie, nie doszło jeszcze do wydania postanowienia o przysadzeniu własności nieruchomości na rzecz M. N., co można byłoby ewentualnie analizować jako zdarzenie na skutek którego dalsze zobowiązanie nie może być egzekwowane jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, o ile okoliczności uzasadniające zastosowanie normy art. 5 k.c zostałyby w sprawie wykazane.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na zasadzie art. 102 kpc mając na uwadze aktualną sytuację majątkową powodów.

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżyli w całości apelacją powodowie, zarzucając naruszenie prawa materialnego, a to art. 840 § 1 kc i art. 5 kc przez ich niezastosowanie. Domagali się zmiany zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie jego uchylecia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

Pismem z dnia 12 grudnia 2012 r. powodowie dodatkowo wnieśli o zawieszenie postępowania apelacyjnego, na podstawie art. 177 § 1 kpc.

W uzasadnieniu tego wniosku podano, iż Sąd Rejonowy w (...)prowadzi do sygn. akt(...)postępowanie karne, między innymi przeciwko pozwanemu. W postępowaniu tym powodowie mają status pokrzywdzonych. W ocenie powodów prawomocny wyrok karny, uznający pozwanego winnym zarzucanych czynów oraz zasądający obowiązek naprawienia szkody powodów, mógłby mieć wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. W szczególności wyrok taki uprawni powodów do złożenia skargi o wznowienie prawomocnie zakończonych postępowań w których doszło do wydania przedmiotowych nakazów zapłaty. Z kolei wznowienie tych postępowań mogło by wywrzeć wpływ na rozpoznanie niniejszej sprawy. Ponadto już sam prawomocny wyrok karny zasądający od M. N. obowiązek naprawienia szkody mógłby uprawnić powodów do powołania nowej podstawy powództwa przeciwegzekucyjnego, a związane ze złożeniem oświadczenia o potrąceniu z wierzytelności pozwanego wzajemnej wierzytelności powodów.

SĄD APELACYJNY ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

W pierwszej kolejności należy odnotować bezzasadność wniosku powodów o zawieszenie postępowania apelacyjnego. Art. 177 punkt 4 stanowi, że sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli ujawni się czyn, którego ustalenie w drodze karnej lub dyscyplinarnej mogłoby wywrzeć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej. Z zależnością taką mamy najczęściej do czynienia w sprawach, w których dochodzone są roszczenia z czynów niedozwolonych. Prawomocny wyrok karny skazujący za przestępstwo ma wtedy przesądzające znaczenie co do faktu popełnienia przestępstwa, winy sprawcy itp. W niniejszej sprawie sam fakt wszczęcia przeciwko pozwanemu postępowania karnego nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Z punktu widzenia materialnoprawnej podstawy roszczenia powodów, tj. art. 840 § 1 punkt 2 kpc, istotne jest to, czy po wydaniu przeciwko powodom tytułów egzekucyjnych nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło, lub nie może być egzekwowane. Ewentualną podstawą roszczenia powodów jest więc czyn za który pozwany może zostać skazany, a nie sam fakt skazania. Zarzucane pozwanemu oszustwo nie może jednak stanowić podstawy powództwa opozycyjnego w niniejszej sprawie, co zostanie wyjaśnione dalszej części uzasadnienia. Również twierdzenie, iż pozwany może zostać wyrokiem karnym zobowiązany do naprawienia szkody powodów nie może doprowadzić do zawieszenia postępowania, albowiem przesłanka ta nie mieści się w podstawie zawieszenia z art. 177 punkt 4 kpc.

Apelacja powodów okazała się bezzasadna, albowiem Sąd Okręgowy, oddalając powództwo, nie naruszył wskazanych w zarzucie apelacyjnych norm art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. i art. 5 kc. Stosowanie przepisu art. 5 k.c. i jego wykładnia w orzecznictwie, także Sądu Najwyższego, przeszła istotną ewolucję. Aktualnie utrwalony pogląd, że art. 5 k.c. nie może stanowić samodzielnej podstawy powództwa, co oznacza, że bezpośrednio na jego podstawie nie można oprzeć żądań. Podstawę taką stanowią inne przepisy prawne, których przesłanki zostały spełnione w związku z zaistnieniem nadużycia prawa. W przypadku powództwa opozycyjnego podstawą tą jest art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Musiałaby zatem zachodzić sytuacja, w której po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie nie może być aktualnie egzekwowane. Zobowiązanie nie mogłoby być egzekwowane, ponieważ byłoby to, w danym momencie, sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2002 r, II CKN 943/00, Lex nr 521921). W rozpoznawanej sprawie sytuacja taka nie zachodzi. Podnoszony przez powodów fakt wykorzystania przez pozwanego ich przymusowej sytuacji, poprzez narzucenie im krzywdzących warunków umowy (brak ekwiwalentności świadczeń), to okoliczność, która znana była powodom od chwili, gdy w dniu 6 marca 2008 r zdecydowali się podpisać z pozwanym porozumienie wekslowe. Okoliczność ta – być może – mogłaby mieć znaczenie w kontekście art. 5 kc przy ocenie roszczeń pozwanego M. N. o zapłatę. Powodowie mogli bronić się zarzutem nadużycia prawa w postępowaniu nakazowym przed Sądem Okręgowym w (...)i Sądem Rejonowym w (...). Jednakże powodowie (tam pozwani) nie podjęli obrony i nie złożyli zarzutów od nakazu zapłaty w żadnej z prowadzonych przeciwko nim spraw, podejmując obronę dopiero po wszczęciu przeciwko powodce postępowania egzekucyjnego. Tymczasem podstawa powództwa opozycyjnego z art. 840 § 1 pkt 2 kpc mogą być jedynie takie zarzuty, których powołanie nie było możliwe w postępowaniu w którym doszło do wydania tytułu egzekucyjnego. Warto też zauważyć, że żądanie powodów ze swej istoty zmierza do trwałego pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, co jest równoznaczne z żądaniem ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy i musi być uznane za niedopuszczalne, jako naruszające powagę rzeczy osądzonej orzeczeń, stanowiącego tytuł egzekucyjny (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 1999 r., II CKN 151/98, OSNC 1999 r., nr 7-8, poz. 134).

Na koniec należy podkreślić, że podnoszone w pozwie jako podstawa faktyczna zarzutu, wszczęcie i kontynuowanie przeciwko pozwanemu postępowania karnego, jest w kontekście art. 5 kc bez znaczenia. Znaczenie ma czyn pozwanego, którego dopuścił się on przeciwko powodom, a który miał miejsce w roku 2008 i mógł być przedmiotem rozważań sądów w poszczególnych postępowaniach rozpoznawczych. To czy ewentualne skazanie pozwanego za przestępstwo oszustwa stwarza dla pozwanych jakieś uprawnienia nie jest przedmiotem badania Sadu w rozpoznawanej sprawie.

Wszystkie powyższe uwagi – w świetle bezspornego w sprawie stanu faktycznego, który Sąd Apelacyjny aprobuje i uznaje za własny – musiały doprowadzić do oddalenia apelacji powodów, jako bezzasadnej, w oparciu o przepis art. 385 kpc. Mając na względzie trudną sytuację majątkową i rodzinną powodów oraz niewątpliwy fakt wykorzystania ich przymusowej sytuacji przez pozwanego, Sąd Apelacyjny odstąpił od obciążania ich kosztami postępowania apelacyjnego, na zasadzie art. 102 kpc.